Tineri absolvenți

(Daniela Caraman Fotea, 20 iunie 2007)

Ori de cîte ori particip la concerte, gale, festivaluri centrate pe tineri interpreți, mă încearcă sentimente contradictorii: am mai vorbit de acel rîsu-plînsu care, se pare ne-a devenit caracteristic: mă refer la bucuria de a asculta artiști cu mare potențial, împliniți profesional de la vîrste fragede, aflați în block starturi către meridianele lumii și, în replică, tristețea față de golul pe care-l vor lăsa acasă. Am parcurs experiența la Ateneu, unde absolvenți ai liceului de artă „Dinu Lipatti" au susținut alături de colegii lor constituiți în orchestră, sub bagheta profesorului **Nicolae Racu**, o demonstrație semnificativă. Orchestra liceului sună bine, este lucrată la detaliu: are corzi omogene, suflători corecți. Au prezentat la nivel uvertura la opera **Ruslan și Ludmila** de Glinka.

Au ieșit la rampă: **Nina Vieru** și **Mihai Cocea**, el fiind invitat de la liceul-frate „George Enescu" , în **Simfonia concertantă pentru vioară și violă** de Mozart, **Cătălin Micu** abordînd **Vara** din Anotimpurile vivaldiene; sunt exact ceea ce aștepți de la vîrsta lor: entuziaști, cu dragoste de muzică, încă truditori în ale tehnicii. Cîntă pe note. Tot în **Vara** – nu știu de ce repetarea, dar vorba dirijorului, de ce nu? l-am ascultat și pe violonistul **Ștefan Barbu**. Frazează cu sentiment muzical de bună calitate. Are ton cald și este o promisiune.

Certitudinea concertului a fost pianista **Cristiana Mihart**. Ne-a purtat la Salzburg prin re minor-ul mozartian, cu desen fin al traseului tehnic, sonorități irizante și acea undă de veselie care la Mozart este o formă a politeței... Cîntă cu mare siguranță, ușurință naturală, așa cum respiră. A fost ovaționtă, răsplătită cu aplaute ritmice. Am convingerea că i se va auzi numele pe meridiane. De altfel, ascultată la Bruxelles, i s-a propus să intre... direct în masterat! Chiar specială situația!

Care va fi traseul acestei noi promoții? Vor merge cred, la Academia de muzică; vor mai învăța, se vor cizela; apoi, drumul către lumea mare le este oportunitatea; cu sacrificii și riscuri, poate nu, oricum motivați de speranța posibilă a reușitelor recompensate cum se cuvine, dar mai ales a rulării în lumea muzicală, care aici, acum, nu prea are grija lor.

Apariția pe scena Ateneului a fost un pas important, Filarmonica poate primi aplauze pentru găzduire; a fost un moment de ținut minte în biografia care – spune Noica, începe cînd te re-cunoaște și celălalt. Evident, cu condiția unei audiențe.